

# Karşıma Çıkmaya Yüzün Var mı

– GürhanGürses · 08 Ocak 2017

"Görüşelim." dedim bir akşamüstü o ay yüzlü yâre. Gökte yıldızlar şahittir onu nasıl sevdiğime, geceleri nasıl uykusuz kaldığıma ve onun adını nasıl haykırdığıma?

Sardığım tütün yaprakları yarama bastığım barut olur, bakabilirsin. Sensiz içtiğim çaylar tavşan kanı değildir; ayrılığın kahrıdır çektiğim, hüznün gözyaşlarıdır demlediğim, dibini bulduğum şişe terkidir.

Ne yaman bir sensizliğe düşmüşüm. İftarı açmak için okumasını beklediğiniz ezan gibi olur yârin gelişi; vakit daraldıkça ezan okunmaz olur. Ve sen gelmez olursun. Vakit geçmez, ağrı dinmez olur. Karanlığın atlasına adını nasıl yazdığımı aya sorabilirsin, inanmazsan! Bir mahya gibi durur senin adın gönlümün semasında.

Bülbül çırağım olur hüznünde, adımı andığında şakımasını kesip bu kez benim içinde bulunduğum hali aklına getirir ve susar. Gül bile şapkasını çıkartır seni düşündüğüm her anı görünce.

Yer de şahittir seni nasıl sevdiğime. Gezdiğin her yeri kutsal bir mabet gibi gördüğümü sen bilmezsin. Yaşadığın şehri sırf sen yaşıyorsun diye nasıl sevdiğimi anlatamam. Anlatamam işte!

Sırf sen seviyorsun diye dünyanın her karış toprağını papatyalarla donatmak gibi uçarı hayallerimin olduğunu da bilemezsin çünkü seninle hiç yüz yüze konuşamadık. Ve ben senin nasıl güldüğünü hiç bilmiyorum. Gözlerindeki hüznü hiç dokunamadım, o güzelim ellerini hiç tutamadım.

Ah be sevdalım! Ben "Görüşelim." diyorum sen kalkıp "Karşıma çıkmaya yüzün var mı?" diyorsun. Karşıma çıkmaya değil de seni sevmeye bir ömür yüzüm var. Ben seni hiç görmedim ve seni görmeden sevdim. Büyüttüm yüreğimde, kıyamadım saçının bir teline bile, ak gerdanına kolye oldum bazen düşlerimde, dudağının kıvrımına bir gülüş oldum bazen de, gözlerinin yeşiline bir ton, sesinin buğusuna bir renk...

Güldün mü güneş doğdu diye ötmeye başlar horozlar, ağladın mı yağmur yağıyor diye şemsiyesini alır insanlar. Konuştun mu kulaklar pür dikkat kesilir bu ilahi ezgiye. Rabbim onun bendeki zaafiyeti bir dağı ortadan ikiye böler, okyanusu boşaltır, yeri ters yüz göğü alaşağı eder.

Sana iltifat bile azdır

İltifatların toplamı bile...

En iltifat bile...

Mübalağalı bir şekilde seviyorum; aşırı...

Herkesi bir kalemde silecek ve seni tek geçecek şekilde...

Herkesi bir yana koyup seni merkeze alarak...

Bu kalbin en yüksek değeri sensin.

Kalp grafiklerimin üstündesin.

Kalbimin tam da ortasındasın.

- Görüşebilir miyiz seninle? demiştim büyük bir arzu ile.

O, yüreğimin tapusunu ezeli olarak almış olan güzel!

Bana öylesine kızgın ve dargınsın ki!

Sana bir kahve söylesem barışır mıyız?

Bir kitap alsam ya da...

Yoksa bir demet papatya mı?

Ya gelsem...

Gelsen.

"Karşıma çıkmaya yüzün mü var?" diyorsun ya, ölüyorum sana. Ben seni yüz­süz­lük yapıp sevdim. Çirkinliğimi vurma böyle yüzüme. Hem aldanma öyle sensiz kalışıma, uzaktan bakışıma, içten yanışıma. Ben seni yokluğunda büyüterek yaşıyorum. Ve inan ki kocaman seviyorum. Rabbime şükürdür seninle ilgili her sözüm. İyi ki varsın can özüm.

Yüz tane yüzüm olsa herbiriyle ayrı severim seni. Bin tane olsa da bu böyledir, milyon tane olsa da! Rakam istiyorsun bende yok ama kelime istersen sana olan sevdamin sınırı için sadece şunu söylerim: Sonsuz....

Sen kıyılarınde ben dalgası...

Sen sahilinde ben fırtınası...

Allah'ım onsuz geçen her dakika bir asır gibi gelir bana. Onunla geçireceğim her dakika ise eminim an gibi gelir bana.

- Karşıma çıkmaya yüzün mü var? diye soruyorsun ya, sana cevap olarak şunu söylemek istiyorum:

- O kadar çirkin değilim!